

Konfirmace

V roce 1946 bylo konfirmováno v Zábřehu 12 dětí (mezi nimi 3 moje) a v Sudkově 9. Bylo by záhodno pilně sledovat život každého jednotlivce. Ale Bůh sám ví, kolik toho dobrého semene přinese užitek. Nemůžeme jinak, než je v modlitbách Bohu předkládat. Někteří zůstanou věrni, někteří podlehnou prostředí, ale i ty si Pán může zase k sobě přitáhnout. Nejlepšími strážci mohou být rodičové, nebo jejich pěstouni.

Konfirmandi v Zábřeze konfirmování 20.6.1946.

Zleva: Tomášková Libuše z Jedlí, Holoušová Jindřiška Zábřeh, Jersáková Zdeňka Zábřeh, Krňávková Marie Pivonín, Sládková Květa Zábřeh, A.Balabán kazatel sboru, hl.konfirmovatel, Holoušová Eva Zábřeh, Matějková Jaroslava Zábřeh, Sládková Eliška Zábřeh, Sládková Věra její sestra, Mráčková Kateřina Matenice, Pecko Štěpán Strážná, Milan Cekul Strážná.

Podávání sv. Večeře Páně konfirmandům a jejich rodičům v
Sudkově 23.června 1946.

Přesto, že se dožil br. Hudec vysokého věku 79 let, nás zpráva o jeho náhlém odchodu překvapila. Téměř od práce odešel na věčnost. Jeho místo v kostele je trvale uprázdněno. Schází mi tam. A schází hostům, které vždy mile vítal. Zůstává po něm památka, sborový dům a sbor zábřežský. Jeho jméno je těsně spjato se sborem. Je po

br. Hudcovi smutno, schází nám.

Výstřižek ze sborové ročenky 1948, která byla vydána v březnu 1949.

Na rozloučenou.

Navrátím se do domu svého,

odkud jsem vyšel. Mat. 12, 44

□□ Tyto dny odchází ze severní Moravy po čtyřicetileté blahodárné mnohostranné práci vikář českobratrského sboru v Hrabové br. Rudolf Šedý. Narozen 25.srpna 1873 v Jimramově, rodišti Karafiáta, spisovatele – můžeme směle říci světoznámých – Broučků, byl v mládí kolportérem v nejlepším slova smyslu šíře po Moravě vzácný odkaz naší duchovní minulosti – bibli kralickou.

Vzdělav se na bohosloveckém ústavě v Elberfeldu a Barmen přišel r.1908 do Svěbohova, jako duchovní správce malého sboru, který se stal základem českobratrství na sev. Moravě.

Odtud vydal se r.1911 na svou prvou cestu do Ruska. Navštívil exulanty, potomky našich předků, kteří po Bílé Hoře byli pro víru vypuzeni z vlasti, v Zelově, na Volyni a v Chersonské gubernii. Druhou cestu vykonal r.1922 a třetí r.1923. Účelem této cesty byla záchrana českých dětí od hladu, který tehdy ohrožoval Rusko postižené krutou neúrodou. Přivezl 78 dětí ve věku 2 až 14 let hlavně z Chersonské gubernie. Pečoval o jejich zaopatření, vzdělání i studie některých. Na 50 je jich usazených porůznu v Československu. 20 z těchto dětí většinou s vyšším vzděláním se vrátilo do Ruska. Tak prokázal nezměrnou obětavostí – sám nemajetný – nejen pravou křesťanskou lásku, ale i pravou slovanskou vzájemnost.

V roce 1921 položil základy sboru zábřežského a odstěhoval se do Hrabové, kde založil sbor s několika kazatelskými stanicemi. Kolem 20 vesnic od Hrabové až po Písařov objížděl a obcházel jako duchovní pastýř svých souvěrců.

Jeho přičiněním a obětavostí vznikla krásná budova sboru hrabovského podle návrhu královéhradeckého architekta zbudovaná. Hmotný pomník jeho práce.

Ale cennější pomník zbudoval si br. Šedý v srdcích nás Severomoravanů, neboť jeho práce se neomezovala jen na jeho duchovní obec. Všude, kde šlo o dobrou věc, pomáhal br. Šedý bez řečí, neokázale zcela podle rady Písma, aby nevěděla levice, co činí pravice. Kolik jen cest vykonal po našem kraji přednášeje se světelnými obrazy o svých cestách a bohatých zkušenostech ze světa. Nikdo, kdo hledal u něho radu, pomoc, neodcházel s prázdnou. Pro každého měl uváženou radu, vlídné slovo, laskavý úsměv. Jeho osobnost vyzařuje přímo dobrotu, laskavost a skromnost.

Br. Šedý s dobrým svědomím může pohlédnout na své životní dílo a říci si s apoštolem: „*Boj v ýborný jsem bojoval, běh jsem dokonal.*“

Milý bratře Šedý ! Ze srdce Ti děkujeme za všecku práci, kterou jsi pro náš kraj vykonal, naše vděčné vzpomínky budou za Tebou často zalétat do Tvého rodného Jimramova. Přejeme Ti upřímně, abys ve zdraví a spokojenosti dlouho užil svého zaslouženého odpočinku a časem se přišel na svou severní Moravu podívat. Přivítáme Tě vždy s otevřenou náručí.

Mý.

(Text z časopisu Moravský Sever, který vydával a toto také napsal bratr Malý, jeden z prvních pomocníků)

4. dubna 1948 jsme se rozloučili s bratrem vikářem **Rudolfem Šedým** při službách Božích v Hrabové. Sjeli se zástupci ze všech severomoravských kazatelských stanic a po velmi příhodném kázání br.seniora Šourka promluvili tito zástupci. Mezi nimi také i z církve československé, takže mi bylo p.vikáře líto, protože ho to už vyčerpávalo. Ale přece jen statečně odolal. Velmi skromně se o své osobě vyjadřoval a uvítal svého nástupce bratra vikáře Ženatého, který byl současně instalován a pěkně br.kurátorem Sedlákem a mládeží uvítán. Br.v. Šedý vykonal velikou práci, všude však potřebuje duchovního prohloubení a detailní práce na jednotlivých duších. Nutno je vést k celému odevzdání se Kristu.

Den ☐ **vzpomínky výročí úmrtí zábřežského rodáka spisovatele**

Jiřího ☐ **Strejce**

dne ☐ **8. května** ☐ **1949**

Odhalení pamětní desky J. Strejce 8.5. 1949

V neděli 8.května navštívil náš sbor Dr. R. Říčan a kázal dopoledne v našem sboru na text: *Ef.*
5, 2
5-27

. Úsilí o krásnou církev, jak tomu bylo v Jednotě Bratrské. Účast byla veliká, nejen sál zaplněn, ale i chodby. Byli zde hosté až z Přerova, Moravské Třebové, Sobotína, Šumperka i odjinud.

Po službách Božích bylo odhalení pamětní desky Jiřího Strejce na sborovém domě. Promluvil Dr. Říčan a za město prof. Novotný.

Odpoledne ve 14 h konala se slavnost v Národním domě za účasti asi 400 osob. Asi ¼ byla z jiných církví. Zpívaly se společně žalmy 100. a 23. Pěvecký sbor zpíval 2 písně z 16.století a žalm 91. Dr. Říčan přednášel o díle J. Strejce a krásně vyzdvihl hodnotu žalmů a doporučil je ke zpívání. Místní kazatel přečetl žalmy 28. a 121.

Celý den byl krásný a byl manifestem pro krásnou církev, která má být městem na hoře ležícím ve smyslu slova Písma Kol.3, 16 : „*Slovo Kristovo, přebývejž ve Vás bohatě se vší moudrostí; učíte a napomínajíce sebe vespolek žalmy a zpěvy a písničkami duchovními, s milostí zpívajícíce v srdci svém Pánu*“.

□ □ □ □